

Sygn. akt V GC 832/19 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 sierpnia 2020 roku

Sąd Rejonowy w Ostrołęce V Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Rafał Rogiński

Protokolant: sekr. sądowy Monika Grodzka

po rozpoznaniu w dniu 14 sierpnia 2020 roku w Ostrołęce

na rozprawie sprawy z powództwa

M. G. NIP (...)

przeciwko

(...)

w O. KRS (...)

o zapłatę 1 031,91 zł

orzeka:

1. zasądza od pozwanego (...) (...) w O. na rzecz powoda M. G. kwotę 1 031,91 zł (jeden tysiąc trzydzieści jeden złotych dziewięćdziesiąt jeden groszy);
2. w pozostałej części powództwo oddala;
3. tytułem zwrotu kosztów procesu zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 317,00 zł, w tym kwotę 270,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Sędzia

Rafał Rogiński

Sygn. akt V GC 832/19 upr

UZASADNIENIE

Powódka M. G. w pozwie skierowanym przeciwko (...)w O. wniosła o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego kwoty 1 031,91 zł wraz z odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powódka dochodzi kosztów odzyskania należności z noty księgowej nr (...).

W dniu 26 września 2019 r. wydany został nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu. Od nakazu zapłaty pozwany złożył sprzeciw zaskarżając go w całości. W sprzeciwie pozwany zarzucił powodowi nadużycie prawa podmiotowego (art 5 k.c. w związku z art. 10 ust. 1 i art. 11 ustawy o

terminach zapłaty w transakcjach handlowych) i wniósł o oddalenie powództwa w całości, a w przypadku nie uznania zasadności jego twierdzeń wniósł o nieobciążanie go kosztami postępowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Strony zawarły umowę, na podstawie której powódka dostarczała pozwanemu mu zamówiony towar (artykuły spożywcze). Pozwany nie regulował, swoich zobowiązań w wyznaczonych terminach więc powódka w dniu 18 kwietnia 2019 r. wystawiła notę odsetkową nr (...) na kwotę 39,78 zł., a w dniu 10 maja 2019 r. notę księgową nr (...) na kwotę 4 642,95 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów: umowy z dnia 13.09.2018 r. k 10-11, Noty NO (...) k 17, Noty Księgowej (...), wezwania do zapłaty k 20, oraz okoliczności wskazanych w pozwie i sprzeciwie, których żadna ze stron nie zakwestionowała.

Sąd zważył co następuje.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

Pozwany nie podważał faktu dokonania płatności na rzecz powoda z opóźnieniem lecz w sprzeciwie zarzucił powodowi nadużycie prawa (art 5 k.c. w związku z art. 10 ust. 1 i art. 11 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych) w stosunku do żądania zasądzenia kwoty 1 031,91 zł argumentując, że równowartość kwoty 40 euro powinna być liczona w odniesieniu do jednej umowy, niezależnie od tego jaką ilość faktur wystawił kontrahent a ponadto wniósł w przypadku niepodzielenia jego argumentacji o nieobciążanie go kosztami postępowania

Powód w złożonym piśmie argumentował, że pozwany opłacając notę odsetkową przyznał, iż dokonał płatności po terminie a domaganie się przez powódkę rekompensaty nie może być uznane za sprzeczne z zasadami współzycia społecznego.

Na podstawie art. 10 ust 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych wierzycielowi od dnia nabycia uprawnienia do odsetek, w których mowa w art. 7 ust 1 lub art. 8 ust 1 bez wezwania przysługuje od dłużnika z tytułu rekompensaty za koszty odzyskiwania należności równowartość kwoty 40 euro przeliczonych na złote według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne.

Okoliczność realizowania przez pozwanego płatności z opóźnieniem pozostaje poza sporem. Sąd nie podzielił stanowiska pozwanego o nadużyciu przez powoda prawa o którym mowa w art 5 k.c. a na zasądzoną od pozwanego na rzecz powoda kwotę składa się suma równowartości kwoty 40 euro naliczonych od każdej z zapłaconych z opóźnieniem faktur wskazanych w pozwie.

Na przywołanie zasługuje uchwała Sądu Najwyższego z dnia 11 grudnia 2015 r. (Sygn. akt III CZP 94/15), zgodnie z którą „rekompensata za koszty odzyskiwania należności w wysokości 40 euro, przewidziana w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych przysługuje wierzycielowi bez konieczności wykazania, że koszty te zostały poniesione. Roszczenie o rekompensatę w wysokości 40 euro powstaje po upływie terminów zapłaty ustalonych w umowie lub ustalonych zgodnie z art. 7 ust. 3 i art 8 ust. 4 tej ustawy.”

Powództwo zostało oddalone w części dotyczącej odsetek, gdyż zdaniem Sądu w przypadku opóźnienia w zapłacie można domagać się jedynie równowartości kwoty 40 euro i żaden przepis nie daje podstaw do żądania odsetek od tej kwoty.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 i 100 k.p.c. Ponieważ powód uległ w nieznacznej części to obowiązek zwrotu całości kosztów wyłożono na pozwanego. Na koszty procesu w sprawie, poniesione przez stronę powodową składają się: opłata od pozwu w wysokości 30,00 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 270,00 zł.

Nadmienić należy, że Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania art 102 k.p.c. zgodnie, z którym w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

Zasadą jest ponoszenie przez stronę przegrywającą kosztów postępowania a odstąpić od niej można tylko w wyjątkowych przypadkach. Faktem powszechnie znanym, jest zła sytuacja ekonomiczna (...) co nie może jednak powodować, że jednostki te praktycznie z urzędu mają być nie obciążane kosztami wytaczanych im procesów. Praktyka taka wręcz zachęcała by placówki służby zdrowia do regulowania swoich zobowiązań dopiero po wystąpieniu przeciwko nim z powództwem. Należy mieć na uwadze, że ze (...)współpracują podmioty prowadzące działalność gospodarczą i nie mogą one z własnych środków wspomagać działalności (...), gdyż na podmiotach tych i ich pełnomocnikach również ciąży różne zobowiązania finansowe (np. podatkowe) więc nie powinny być one obciążane konsekwencjami złej sytuacji ekonomicznej placówek służby zdrowia. Dlatego pomimo sytuacji ekonomicznej w jakiej znajduje się pozwany obciążono go kosztami postępowania.

Sędzia Rafał Rogiński

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...) Sędzia Rafał Rogiński